

Věc C-682/18

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora**

Datum doručení:

6. listopadu 2018

Předkládající soud:

Bundesgerichtshof (Německo)

Datum předkládacího rozhodnutí:

13. září 2018

Žalobce:

LF

Žalované:

1. Google LLC
2. YouTube Inc.
3. YouTube LLC
4. Google Germany GmbH

Předmět původního řízení

Žaloba na zdržení se jednání a na náhradu škody z porušení autorského práva

Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Výklad unijního práva, článek 267 SFEU

Předběžné otázky

- 1) Představuje jednání provozovatele internetové platformy pro sdílení videí, na které uživatelé bez souhlasu nositelů práv veřejně zpřístupňují videa s

obsahem, který je chráněn autorským právem, sdělování děl veřejnosti ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29/ES, pokud

- provozováním této platformy dosahuje provozovatel příjmů z reklamy,
- proces nahrávání probíhá automaticky a bez předchozího nahlédnutí nebo kontroly ze strany provozovatele,
- provozovatel získává podle uživatelských podmínek po dobu umístění videí celosvětovou, nevýhradní a bezplatnou licenci k videím,
- provozovatel v uživatelských podmínkách a v rámci procesu nahrávání upozorňuje na to, že je zakázáno nahrávat obsah porušující autorská práva,
- provozovatel poskytuje prostředky, pomocí nichž mohou nositelé práv učinit opatření k zablokování videí, která porušují právní předpisy,
- provozovatel provádí na této platformě úpravu výsledků vyhledávání v podobě seznamů uspořádaných podle hodnocení a rubrik uspořádaných podle příslušného obsahu a registrovaným uživatelům zobrazuje přehled doporučených videí sestavený na základě videí, která uživatelé shlédli v minulosti,

jestliže nemá konkrétní vědomí o dostupnosti obsahu, který porušuje autorská práva, nebo jestliže takový obsah smaže nebo k němu zablokuje přístup neprodleně poté, co se o něm dozví?

2) V případě záporné odpovědi na první otázku:

Spadá činnost provozovatele internetové platformy pro sdílení videosouborů za okolností popsaných v první otázce do působnosti čl. 14 odst. 1 směrnice 2000/31/ES?

3) V případě kladné odpovědi na druhou otázku:

Musí se účinné seznámení se s protiprávní činností nebo informací a vědomí o skutečnostech či okolnostech, z nichž je protiprávní činnost nebo informace zjevná, podle čl. 14 odst. 1 směrnice 2000/31/ES týkat konkrétních protiprávních činností nebo informací?

4) Dále pro případ kladné odpovědi na druhou otázku:

Je slučitelné s čl. 8 odst. 3 směrnice 2001/29/ES, jestliže nositel práv může dosáhnout uložení soudního zákazu vůči poskytovateli služby, která spočívá v ukládání informací poskytnutých uživatelem, a kterou uživatel využil k porušení autorského práva nebo práv s ním souvisejících, teprve poté, co po upozornění na jasné porušení práva dojde opětovně k takovému porušení práv?

- 5) V případě záporné odpovědi na první i druhou otázku:

Má být provozovatel internetové platformy pro sdílení videosouborů za okolností popsanych v první otázce považován za porušovatele práv ve smyslu čl. 11 věty první a článku 13 směrnice 2004/48/ES?

- 6) V případě kladné odpovědi na pátou otázku:

Lze takovému porušovateli práv uložit povinnost k náhradě škody podle čl. 13 odst. 1 směrnice 2004/48/ES v závislosti na tom, že jednal úmyslně jak ve vztahu k porušení práv ze své strany, tak ve vztahu k porušení práv ze strany třetí osoby, a věděl nebo měl rozumně vědět, že uživatelé používají platformu ke konkrétnímu porušování práv?

Uplatňovaná ustanovení unijního práva

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti, zejména články 3 a 8

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu („směrnice o elektronickém obchodu“), zejména články 14 a 15

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví, zejména články 11 a 13

Uplatňovaná ustanovení vnitrostátního práva

Gesetz über Urheberrecht und verwandte Schutzrechte (Urheberrechtsgesetz – UrhG) (zákon o autorském právu a právech s ním souvisejících), zejména ustanovení § 97, 99, 101, 102a

Telemediengesetz (TMG) (zákon o službách elektronických informací a komunikací), zejména § 10

Stručný popis skutkového stavu a původního řízení

- 1 Žalobce je hudebním producentem a byl spolumajitelem hudebního vydavatelství „Petersongs Musikverlag KG“. Tvrdí, že je majitelem společnosti „Nemo Studios“.
- 2 Žalovaná č. 3 provozuje internetovou platformu YouTube, na kterou mohou uživatelé zdarma nahrávat vlastní videosoubory a zpřístupňovat je jiným

uživatelům internetu. Žalovaná č. 1, společnost Google LLC, je jediným společníkem a zákonným zástupcem Žalované 3.

- 3 Dne 20. května 1996 uzavřela společnost „Nemo Studio LF“ s umělkyní ME celosvětově platnou smlouvu o výlučných právech k uměleckému výkonu, jejímž předmětem bylo využití zvukových a audiovizuálních záznamů jejích uměleckých výkonů.
- 4 V listopadu roku 2008 bylo vydáno album „A Winter Symphony“ obsahující hudební skladby interpretované touto umělkyní. Dne 4. listopadu 2008 zahájila ME své turné „Symphony Tour“, na němž interpretovala skladby z uvedeného alba.
- 5 Dne 6. a 7. listopadu 2008 byly na internetovou platformu, kterou provozuje žalovaná 3, nahrány hudební skladby pocházející z alba „A Winter Symphony“ a ze soukromých nahrávek koncertů pořádaných v rámci turné „Symphony Tour“, které byly doplněny o statický a pohyblivý obrazový materiál. Žalobce následně vyzval společnost Google, aby se v písemném prohlášení zavázala k tomu, že se zdrží porušování autorských práv. Žalovaná č. 3 na základě vtištěných snímků obrazovky, které jí předal žalobce, ručně vyhledala internetové adresy (URL) příslušných videí a zablokovala je.
- 6 Dne 19. listopadu 2008 byly na internetové platformě žalované 3 znovu zpřístupněny zvukové záznamy z vystoupení této umělkyně, které byly doplněny o statický a pohyblivý obrazový materiál.
- 7 Žalobce žádá, aby soud rozhodl, že žalovaná 1 a žalovaná 3 jsou povinny zdržet se porušování autorských práv, poskytnout žalobci informace a nahradit mu vzniklou škodu. Žalobce tyto nároky uplatňuje jako nositel vlastních práv, které mu náležejí jakožto výrobci zvukového záznamu, tj. alba „A Winter Symphony“, a dále jako nositel odvozených práv, k jejichž výkonu mu udělila oprávnění umělkyně.
- 8 Po částečném úspěchu žaloby v řízení v prvním a druhém stupni uplatňuje žalobce své žalobní nároky i nadále prostřednictvím opravného prostředku „Revision“.

Stručné uvedení důvodů žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 9 Berufungsgericht (odvolací soud) rozhodl, že se žalobce může vůči žalované č. 1 a žalované č. 3 domáhat toho, aby se ve vztahu k určitým hudebním skladbám zdržely porušování autorských práv dle § 97 a § 99 UrhG a aby poskytly informace podle § 101 uvedeného zákona. Je pravda, že se na žalovanou č. 3 jakožto poskytovatele hostingových služeb vztahují ustanovení čl. 14 odst. 1 směrnice 2000/31 a § 10 TMG o výjimce z odpovědnosti. Při nahrávání obsahu na danou platformu nehrála aktivní roli a tento cizí obsah si ani nepřivlastnila. K tomu, aby odpovídala jako účastník protiprávního jednání, chybí požadovaný úmysl na její straně, neboť si nebyla vědoma konkrétních případů porušení práv. Žalovaná č. 3 však nese odpovědnost za porušení práv žalobce k sedmi blíže

specifikovaným skladbám z předmětného studiového alba jako osoba, která k porušení autorských práv záměrně přispěla (rušitel práv), a je proto povinna se zdržet příslušného protiprávního jednání. V tomto ohledu porušila své právní povinnosti, neboť byla upozorněna na konkrétní případy porušení práv a příslušný obsah neprodleně nesmazala ani nezablokovala.

- 10 Berufungsgericht (odvolací soud) dále rozhodl, že vzhledem k tomu, že žalovaná č. 3 odpovídá pouze jako rušitel práv, není povinna zaplatit náhradu škody, a proto nárok na poskytnutí informací o rozsahu porušení práv a tržbách, kterých bylo tímto porušením práv dosaženo, není odůvodněný. Žalovaná č. 1 a žalovaná č. 3 však měly uvést jména a adresy uživatelů, kteří pod pseudonymem nahráli příslušné hudební skladby na předmětnou platformu, a – pokud by neměly k dispozici jejich poštovní adresy – pak měly uvést jejich e-mailové adresy, nikoli však jejich IP adresy a údaje o bankovním spojení.
- 11 Úspěch opravného prostředku „Revision“ žalobce závisí na tom, zda podle skutkových okolností zjištěných v projednávané věci představuje jednání žalované č. 3 sdělování děl veřejnosti ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29 (to je předmětem **první předběžné otázky**). Pokud tomu tak není, je třeba zodpovědět otázku, zda činnost žalované č. 3 spadá do působnosti čl. 14 odst. 1 směrnice 2000/31 (to je předmětem **druhé předběžné otázky**). V případě kladné odpovědi vyvstává otázka, zda se musí účinné seznámení s protiprávní činností nebo informací a vědomí o skutečnostech nebo okolnostech, z nichž je protiprávní činnost nebo informace zjevná, dle čl. 14 odst. 1 směrnice 2000/31 týkat konkrétních protiprávních činností nebo informací (to je předmětem **třetí předběžné otázky**). Dále je nutno zodpovědět otázku, zda je slučitelné s čl. 8 odst. 3 směrnice 2001/29, jestliže nositel práv může dosáhnout uložení soudního zákazu vůči poskytovateli služby, která spočívá v ukládání informací poskytovaných příjemcem služby a kterou příjemce služby využívá k porušování autorského práva nebo práv s ním souvisejících, až poté, co po upozornění na jasné porušení práva dojde k takovému porušení práva znovu (to je předmětem **čtvrté předběžné otázky**).
- 12 Jestliže jednání žalované č. 3 nepředstavuje ani sdělování děl veřejnosti ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29, ani se na ně nevztahují ustanovení čl. 14 odst. 1 směrnice 2000/31, je nutno zodpovědět otázku, zda má být přesto považována za porušovatele práv ve smyslu čl. 11 věty první a článku 13 směrnice 2004/48 (to je předmětem **páté předběžné otázky**). V případě kladné odpovědi vyvstává otázka, zda lze takovému porušovateli práv uložit povinnost k náhradě škody podle čl. 13 odst. 1 směrnice 2004/48 v závislosti na tom, že jednal úmyslně jak ve vztahu k porušení práv ze své strany, tak ve vztahu k porušení práv ze strany třetí osoby, a věděl nebo měl rozumně vědět, že uživatelé používají platformu ke konkrétnímu porušování práv (to je předmětem **šesté předběžné otázky**).

K první předběžné otázce

- 13 Vzhledem k tomu, že se v případě práv na sdělování děl veřejnosti ve formě jejich veřejného zpřístupnění, jichž se žalobce dovolává, jedná podle čl. 3 odst. 1 a odst. 2 písm. a) a b) směrnice 2001/29 o harmonizované právo, musí být příslušná ustanovení německého „Urheberrechtsgesetz“ (autorský zákon) vykládána v souladu s touto směrnicí.
- 14 Pojem „sdělování veřejnosti“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29 vyžaduje individuální posouzení, v jehož rámci je třeba zohlednit řadu dalších kritérií. Soudní dvůr zdůraznil zejména kritérium nepominutelné úlohy uživatele a vědomou povahu jeho zásahu. (pokud jde o novější judikaturu, viz rozsudek ze dne 14. června 2017, Stichting Brein, C-610/15, EU:C:2017:456, body 23 až 26).
- 15 Je sporné, zda podle skutkových okolností zjištěných v projednávané věci představuje jednání žalované č. 3 sdělování děl veřejnosti ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29. Podle názoru senátu může být toto jednání naplněno nanejvýš ve vztahu k sedmi skladbám z alba „A Winter Symphony“, o jejichž protiprávním zpřístupnění žalovaná č. 3 podle zjištění odvolacího soudu věděla a které buď vůbec nesmazala ani nezablokovala, nebo tak neučinila včas.
- 16 S ohledem na kritérium nepominutelné úlohy uživatele a vědomé povahy jeho jednání je k naplnění jednání spočívajícího ve sdělování díla veřejnosti třeba, aby uživatel jednal s plným vědomím následků svého jednání – tedy záměrně a cíleně – s cílem zajistit třetím osobám přístup ke chráněnému dílu nebo chráněné službě. Přitom postačuje, pokud mají třetí osoby k chráněnému dílu nebo chráněné službě přístup, aniž by záleželo na tom, zda jej využijí (srov. rozsudek ze dne 14. června 2017, Stichting Brein, C-610/15, EU:C:2017:456, bod 31).
- 17 Použití kritérií stanovených Soudním dvorem brání tomu, aby byla předpokládána nepominutelná úloha žalované č. 3, pokud si tato není vědoma toho, že je nahráván obsah porušující autorská práva. Předpoklad nepominutelné úlohy žalované č. 3 není sice vyloučen na základě skutečnosti, že obsah sama nenahrává, nýbrž třetím osobám poskytnutím svého videoportálu pouze umožňuje, aby uživatelům tohoto portálu zpřístupnily obsah, který může zahrnovat i takový obsah, který porušuje autorská práva (viz rozsudek ze dne 14. června 2017, Stichting Brein, C-610/15, EU:C:2017:456, bod 36). Žalovaná č. 3 jedná rovněž s cílem dosažení zisku, jelikož jí z provozování portálu plynou příjmy z reklamy. Pro naplnění kritéria nepominutelné úlohy je však nutné, aby si byla dotyčná osoba plně vědoma následků svého jednání, a toto vědomí se musí vztahovat i na chybějící svolení ze strany nositele práv (viz rozsudek ze dne 26. dubna 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, bod 41). Vzhledem k tomu, že nahrávání videí probíhá automaticky, není si žalovaná č. 3 vědoma toho, že byl zpřístupněn obsah porušující autorská práva, dokud ji na to nositel práv neupozorní. Žalovaná č. 3 ve svých uživatelských podmínkách a během procesu nahrávání upozorňuje uživatele na to, že je zakázáno nahrávat protiprávní obsah. Poskytuje navíc k dispozici prostředky, pomocí nichž mohou nositelé práv

zamezit tomu, aby byl protiprávní obsah dostupný. Senát má tudíž za to, že tvrzená nepominutelná úloha žalované č. 3 přichází v úvahu nanejvýš tehdy, pokud tato protiprávní obsah nesmaže nebo k němu nezablokuje přístup neprodleně poté, co se dozví o jeho dostupnosti.

Ke druhé předběžné otázce

- 18 Poskytnutí internetové platformy k ukládání informací poskytovaných třetími osobami spadá jako hostingová služba v zásadě do působnosti čl. 14 odst. 1 směrnice 2000/31 (srov. rozsudek ze dne 16. února 2012, SABAM, C-360/10, EU:C:2012:85, bod 27). Výjimka z odpovědnosti podle čl. 14 odst. 1 směrnice 2000/31 se však nepoužije na takového poskytovatele shora uvedených služeb, který namísto toho, aby se omezil na neutrální poskytnutí služby prostřednictvím čistě technického a automatického zpracování dat poskytnutých jeho zákazníky, hraje aktivní roli takové povahy, že by bylo možné konstatovat, že tato data zná nebo kontroluje (v tomto ohledu viz rozsudek ze dne 12. července 2011, L'Oréal, C-324/09, EU:C:2011:474, body 112 až 116).
- 19 Je pravda, že podle zjištění Berufungsgericht (odvolací soud) žalovaná č. 3 v projednávané věci nepřipojila reklamu k videím, jimiž byla porušena autorská práva. Vystává však otázka za účelem upřesnění předpisů unijního práva, zda žalovaná podle ostatních skutkových okolností projednávané věci (viz otázka č. 1) sehrála aktivní roli, která vylučuje použití čl. 14 odst. 1 směrnice 2000/31.

Ke třetí předběžné otázce

- 20 Podle názoru senátu je třeba na tuto otázku odpovědět kladně. Nestačí, pokud je poskytovateli služby obecně známo nebo si je tento poskytovatel obecně vědom toho, že jeho služby jsou využívány k blíže neurčeným protiprávním činnostem. To lze dovodit již ze samotného znění zmíněného ustanovení a z použití určitého článku k označení protiprávních činností nebo informací. Tato skutečnost navíc vyplývá z toho, že povinnost odstranit protiprávní informaci nebo zablokovat přístup k ní, jakmile se o ní poskytovatel dozví (čl. 14 odst. 1 písm. b) směrnice 2000/31), může poskytovatel splnit pouze ve vztahu ke konkrétním informacím. Proto musí být upozornění na porušení práv natolik konkrétní, aby byl adresát schopen identifikovat porušení práv snadno a bez podrobného právního nebo skutkového ověřování. Dovolává-li se tedy někdo právního postavení chráněného autorským právem, musí označit chráněné dílo nebo chráněnou službu, popsat, jakým způsobem byla autorská práva porušena, a uvést dostatečně jasné důvody zakládající oprávnění nositelů autorského práva.

Ke čtvrté předběžné otázce

- 21 Podle čl. 8 odst. 3 směrnice 2001/29 členské státy zajistí, aby nositelé práv měli možnost žádat o soudní zákaz ve vztahu ke zprostředkovatelům, jejichž služby

jsou třetí stranou využívány k porušování autorského práva nebo práv s ním souvisejících.

- 22 Podle judikatury Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr) může být ten, kdo jakýmkoli způsobem záměrně přispěje k porušení chráněného právního zájmu (aniž by se jednalo o pachatele nebo účastníka), žalován jako rušitel práv. Taková odpovědnost předpokládá porušení právních povinností, jehož rozsah se určí podle toho, co je v konkrétním případě přijatelné. Pokud je rušitel práv poskytovatelem služby, která spočívá v ukládání informací poskytovaných uživatelem, může mu být podle judikatury Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr) soudním zákazem nařízeno, aby se zdržel příslušného protiprávního jednání, v zásadě až poté, co po upozornění na jasné porušení práva dojde k takovému porušení práva znovu.
- 23 Podle názoru senátu je třeba na čtvrtou předběžnou otázku odpovědět kladně. Poskytovateli služby, která spočívá v ukládání informací poskytovaných příjemcem služby, nelze podle čl. 15 odst. 1 směrnice 2000/31 uložit obecnou povinnost dohlížet na jimi ukládané informace nebo obecnou povinnost aktivně vyhledávat skutečnosti a okolnosti poukazující na protiprávní činnost. Dále takový poskytovatel služeb podle čl. 14 odst. 1 směrnice 2000/31 neodpovídá za informace ukládané na žádost příjemce, pokud a) poskytovatel nebyl účinně seznámen s protiprávní činností nebo informací a ani s ohledem na nárok na náhradu škody si není vědom skutečností nebo okolností, z nichž by byla zjevná protiprávní činnost nebo informace, nebo b) poskytovatel, jakmile se o tomto dozvěděl, jednal s cílem odstranit tyto informace nebo k nim znemožnit přístup. Provozovatel internetové platformy sloužící k ukládání informací ze strany třetích osob, který nebyl účinně seznámen s protiprávní činností nebo informací, tedy neodpovídá ani v tom smyslu, že by byl povinen se zdržet protiprávního jednání.

K páté předběžné otázce

- 24 Směrnice 2004/48, která se v souladu se svým čl. 2 odst. 1 vztahuje na jakékoli porušení práv duševního vlastnictví stanovené právem Společenství nebo vnitrostátním právem dotyčného členského státu, se použije, aniž by byly dotčeny články 2-6 a článek 8 směrnice 2001/29 (čl. 2 odst. 2 směrnice 2004/48) a dále články 12-15 směrnice 2000/31 (čl. 2 odst. 3 směrnice 2004/48). Směrnice rozlišuje mezi porušovatelem práv a zprostředkovateli, jejichž služeb využívá třetí osoba k porušování práv duševního vlastnictví (srov. články 11 a 13 této směrnice). Takoví prostředníci jsou v čl. 8 odst. 3 směrnice 2001/29 označeni jako zprostředkovatelé, pokud jejich služeb využívá třetí osoba k porušování autorského práva nebo práv s ním souvisejících, a v čl. 14 odst. 3 směrnice 2000/31 jsou pak označeni jako poskytovatelé služeb, pokud jejich služby spočívají v ukládání informací poskytovaných příjemcem služby.
- 25 Pokud jednání žalované č. 3 představuje sdělování děl veřejnosti ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29, je ji třeba považovat za porušovatele práv ve smyslu směrnice 2004/48, proti kterému lze podat žalobu na zdržení se porušování práv (čl. 11 věta první směrnice 2004/48; § 97 odst. 1 UrhG), na náhradu škody (čl. 13

odst. 1 směrnice 2004/48; § 97 odst. 2 UrhG) a na náhradu zisků (čl. 13 odst. 2 směrnice 2004/48; § 102a UrhG). Pokud jednání žalované č. 3 spadá do působnosti čl. 14 odst. 1 směrnice 2000/31, je ji třeba považovat za zprostředkovatele ve smyslu směrnice 2004/48 a její odpovědnost je vyloučena, pokud jsou splněny podmínky stanovené pod písm. a) a b) zmíněného ustanovení; jinak odpovídá jako porušovatel práv.

- 26 Je sporné, zda má být žalovaná č. 3 považována za porušovatele práv ve smyslu směrnice 2004/48, kterému může soud nařídít nejen to, aby se zdržel protiprávního jednání, ale i to, aby zaplatil náhradu škody a náhradu zisků, i v případě, že její jednání nepředstavuje ani sdělování děl veřejnosti ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29, ani nespadá do působnosti článku 14 směrnice 2000/31. Podle názoru senátu je třeba na tuto otázku odpovědět kladně, neboť ten, kdo se podílí na porušování práv, musí být podle směrnice 2004/48 buď zprostředkovatelem, nebo porušovatelem práv, a pokud se jeho podíl na porušování práv neomezuje na pouhé poskytování služeb, které jsou využívány třetí osobou k porušování práv duševního vlastnictví, pak může být považován jen za porušovatele. Porušovatelem práv tedy není jen příjemce služby, který sehrál nepominutelnou úlohu při sdělení díla veřejnosti a jednal při plném vědomí následků svého jednání – tedy záměrně a cíleně – s cílem zajistit třetím osobám přístup ke chráněnému dílu nebo chráněné službě; ve skutečnosti je podle názoru senátu porušovatelem práv i poskytovatel služby, který se při sdělování děl veřejnosti ze strany uživatelů své platformy neomezuje na neutrální roli, nýbrž při něm zastává roli aktivní.

K šesté předběžné otázce

- 27 Podle ustanovení čl. 13 odst. 1 věty první směrnice 2004/48 členské státy zajistí, aby příslušné soudní orgány na žádost poškozeného nařídily porušovateli práv vykonávajícímu činnost, o níž věděl nebo rozumně vědět měl, že porušuje práva, zaplatit nositeli práv náhradu škody odpovídající skutečné újmě, kterou skutečně utrpěl v důsledku porušení práva.
- 28 Podle ustanovení § 97 odst. 2 věty první UrhG je ten, kdo protiprávně poruší autorské právo nebo jiné právo chráněné autorským zákonem, povinen poškozenému nahradit vzniklou škodu, pokud jednal úmyslně nebo z nedbalosti. Otázka, zda dotyčná osoba odpovídá z občanskoprávního hlediska za deliktní jednání, jakým je porušení práva duševního vlastnictví, jako pachatel nebo jako účastník, se podle judikatury Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr) posuzuje v zásadě podle právních zásad stanovených v trestním právu. Žalovaná č. 3, kterou je třeba považovat za porušovatele práv ve smyslu čl. 11 věty první a článku 13 směrnice 2004/48, jelikož při porušování práv žalobce ze strany uživatelů své platformy sehrála aktivní roli, může podle těchto zásad hypoteticky odpovídat jako pomocník. Pomocníkem je ten, kdo jinému úmyslně napomohl ke spáchání úmyslného protiprávního činu.

- 29 Vystává pak otázka, zda lze takovému porušovateli práv uložit povinnost k náhradě škody podle čl. 13 odst. 1 věty první směrnice 2004/ v závislosti na tom, že jednal úmyslně jak ve vztahu k porušení práv ze své strany, tak ve vztahu k porušení práv ze strany třetí osoby.
- 30 Je možné, že i v takových případech musí pro vznik nároku na náhradu škody podle čl. 13 odst. 1 věty první směrnice 2004/48 stačit, že porušovatel práv měl rozumně vědět, že porušuje práva. Pak by mohl pomocník odpovídat za náhradu škody již v případě nedbalostního jednání. Odpovědnost poskytovatele služby, který sehrává aktivní roli, by tedy byla přísnější než odpovědnost poskytovatele služby, který zaujímá neutrální roli a vztahuje se na něj tudíž článek 14 směrnice 2000/31; podle čl. 14 odst. 1 písm. a) směrnice 2000/31 je jeho odpovědnost dána tehdy, pokud byl účinně seznámen s protiprávní činností nebo informací.
- 31 Dále pak bude třeba zodpovědět otázku, jaké požadavky musí být splněny ohledně úmyslu nebo – v případě, že stačí nedbalost – nedbalosti porušovatele práv ve vztahu k jednání, kterým třetí osoba porušila práva. Podle judikatury Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr) musí u účastníka ve vztahu k hlavnímu skutku třetí osoby existovat přinejmenším nepřímý úmysl, který musí zahrnovat vědomí o protiprávnosti daného jednání. Úmysl a vědomí o protiprávnosti se přitom musí vztahovat ke konkrétnímu hlavnímu skutku. Ke vzniku odpovědnosti provozovatele internetové platformy jako účastníka k náhradě škody tudíž nestačí, že provozovatel věděl, že uživatelé využívají tuto platformu k porušování práv duševního vlastnictví, pokud se toto vědomí netýká konkrétních případů porušení práv.
- 32 Soudní dvůr ve svých rozsudcích ze dne 26. dubna 2017 *Stichting Brein* (C-527/15, EU:C:2017:300, bod 50) a ze dne 14. června 2017, *Stichting Brein* (C-610/15, EU:C:2017:456, bod 45) rozhodl, že stačí, pokud se žalovaní vědomě dopustili nebezpečného jednání a obecně počítali s využíváním (*svých služeb*) v rozporu s právem. Pokud by ke vzniku nároku na náhradu škody vůči poskytovateli služeb, který sehrává aktivní roli, stačilo, aby pouze obecně věděl nebo vzhledem k okolnostem měl rozumně vědět, že na jeho platformě dochází k porušování práv, byla by jeho odpovědnost i v tomto ohledu přísnější než odpovědnost poskytovatele služby, který zaujímá neutrální roli, a tudíž se na něj vztahuje článek 14 směrnice 2000/31. ^